

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Terezy Matuškové v právní věci

žalobce: **Glomex MS, s.r.o.**, IČO 28426525
sídlem Průběžná 3207/74a, Strašnice, 100 00 Praha
zastoupený JUDr. Vitem Hrnčíříkem, Ph.D., LL.M., advokátem
sídlem Šrobárova 2002/40, 101 00 Praha

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

osoby zúčastněné
na řízení: a) **Česká republika – Ministerstvo obrany**, IČO 60162694
sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha
b) **DAJBÝCH plus s.r.o.**, IČO 11881151
sídlem Na Výsluní 1025/33, 326 00 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 6. 6. 2023, č. j. ÚOHS-20341/2023/161

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Osoba zúčastněná na řízení a) coby zadavatel zahájila dne 24. 6. 2022 užší řízení na veřejnou zakázku „*Toyota Hilux – komplexní zabezpečení AOT*“, které vyústilo ve výběr dodavatele – osoby zúčastněné na řízení b) [dále též „*DAJBÝCH plus*“ či „*vybraný dodavatel*“]. Žalobce se ohradil proti posouzení splnění zadávacích podmínek vybraným dodavatelem a podal dne 4. 11. 2022 a dne 24. 11. 2022 (po zrušení původního a vydání nového oznámení o výběru dodavatele) námitky proti výběru dodavatele. Zadavatel rozhodnutími ze dne 15. 11. 2022, sp. zn. SpMO 38377/2021-1350-50, a ze dne 6. 12. 2022, č. j. MO 524552/2022-1350, odmítl námitky žalobce a neztotožnil se s tvrzením, že vybraný dodavatel neprokázal splnění technických kvalifikačních předpokladů v rozsahu, který byl zadavatelem požadován. Žalobce proto podal dne 16. 12. 2022 žalovanému návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Žalovaný prvostupňovým rozhodnutím ze dne 23. 3. 2023, č. j. ÚOHS-11783/2023/500, návrh zamítl. Předseda žalovaného následně napadeným rozhodnutím zamítl rozklad žalobce a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobce shrnul své námitky uplatněné ve správním řízení a uvedl, že žalovaný nerespektoval zásadu transparentnosti zadávacího řízení uvedenou v § 6 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „*ZZVZ*“), pokud akceptoval, že obsah zadávacích podmínek zadavatel vykládal až po skončení lhůty pro podání nabídek v rozporu s obsahem zadávací dokumentace a jejím vysvětlením. Zadavatel v zadávací dokumentaci jasně stanovil požadovaný rozsah kvalifikace zaměstnanců dodavatele, stejně tak nástroje a pomůcky, jakými je možné kvalifikaci prokázat. Stanovil dva způsoby prokázání požadované kvalifikace, a to buď předložením certifikátů pověřených organizací výrobce vozidel Toyota, nebo formou čestného prohlášení. V případě užití čestného prohlášení však zadavatel výslovně požadoval, aby toto prohlášení prokazovalo, že zaměstnanci dodavatele jsou proškoleni z hlediska dodržení technologií a norem daných výrobcem techniky, resp. že dodavatel disponuje diagnostickými, montážními, servisními pomůckami a technickými informacemi k provádění předmětných oprav a údržby.
3. Žalobce v součinnosti s výrobcem vozidel prokázal, že vybraný dodavatel před podáním nabídek popis technologií, norem, resp. diagnostické, montážní a servisní pomůcky a technické informace od výrobce vozidla nezískal, a dokonce ani nepoptával. Za daných okolností není možné, aby vybraný dodavatel požadovanou kvalifikaci splňoval. Předseda žalovaného však v napadeném rozhodnutí tvrdil, že výklad žalobce klade vyšší standard na splnění kvalifikačních předpokladů nežli zadavatel a označil jej za restriktivní. Nicméně žalovaný a předseda žalovaného opomněli porovnat výklad žalobce a výklad zadavatele se skutečným obsahem zadávacích podmínek. Zadavatel výslovně stanovil, že při prokazování kvalifikace formou čestného prohlášení musí být čestným prohlášením doloženo, že zaměstnanci byli proškoleni z hlediska dodržování technologií a norem daných výrobcem techniky.
4. Předmětem sporu tak není otázka, zda lze potřebnou kvalifikaci prokazovat čestným prohlášením, ale zda v této souvislosti vybraný dodavatel prokázal všechny požadované skutečnosti. Požadované školení může poskytnout jen osoba, která dané technologie a normy zná natolik dobře, aby znalosti mohla předávat ostatním. Školení provedené

navzájem mezi pracovníky vybraného dodavatele neodpovídá těmto požadavkům, resp. nebylo prokázáno, že školení provedla osoba znalá norem daných výrobcem techniky. Žalovaný tak akceptoval doklad nevyhovující požadavkům zadavatele, který byl navíc vydán osobou, jež má vlastní zájem na výsledku zadávacího řízení. Zároveň se žalovaný nesprávně odvolal na výklad zadávací dokumentace učiněný zadavatelem v rozhodnutí o námitkách (viz bod 26 napadeného rozhodnutí), který neodpovídá textu zadávací dokumentace. Zadavatel přitom není oprávněn provádět jakékoliv změny zadávací dokumentace ani změny jejího výkladu po skočení lhůty pro podávání nabídek. V rámci vysvětlení zadavatel vykládá podmínky ještě přísnějším způsobem nežli žalobce.

5. Výklad žalobce není v rozporu s § 36 odst. 3 ZZVZ. Zásadu, že zadávací podmínky nelze vykládat v neprospěch dodavatele, je možné aplikovat jen v případech, kdy je jednou ze stran zadavatel, avšak nikoliv, pokud jsou výklady ve prospěch jednoho účastníka a v neprospěch druhého. Z toho plyne, že ne vždy bude nejmírnější výklad zadávacích podmínek ve prospěch účastníků, neboť pokud jeden z nich pochopí zadávací podmínky přísněji, je mírnější výklad v neprospěch tohoto účastníka. Dle § 36 odst. 3 ZZVZ je povinností zadavatele učinit zadávací podmínky natolik jasnými a konkrétními, aby všichni dodavatelé chápali úroveň požadavků totožně, a jejich nabídky tak byly porovnatelné, což se v daném případě nestalo.
6. Ustanovení § 39 odst. 4 ZZVZ konstituuje povinnost zadavatele posoudit splnění veškerých podmínek účasti již v průběhu zadávacího řízení. Nelze proto připustit, aby část podmínek byla prokazována až po skončení zadávacího řízení. Podle žalovaného však postačuje, aby vybraný dodavatel měl zadavatelem požadované zaměstnance, informace a prostředky k plnění zakázky k dispozici až po podpisu smlouvy. Navíc žalovaný dále nesprávně konstatoval, že pro splnění kvalifikace postačuje skutečnost, že nařízením Komise Evropské unie č. 461/2010 ze dne 27. 5. 2010, o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví motorových vozidel, není dodavatel omezen v možnosti přístupu k informacím a školením, které zadavatel požaduje. Citované nařízení nevypovídá nic o kvalifikaci daného dodavatele, neboť nepřikazuje, aby výrobce vozidel poskytl kdykoliv a komukoliv veškeré informace, ale naopak mu umožňuje, aby poskytnutí takových informací podmínil splněním kvalitativních požadavků ze strany poptávající osoby či uhrazením finančních prostředků. Žádné další důkazy o prokázání kvalifikace nebyly vybraným dodavatelem předloženy (např. potvrzení o zaplacení přístupu do systému výrobce, či kopie poskytnutých informací výrobcem).
7. Splnění kvalifikace podle bodu 3.3 písm. b) zadávací dokumentace posoudil žalovaný rovněž nesprávně. Zadavatel podle žalobce jednoznačně požadoval schopnost provádět službu zároveň minimálně na čtyřech servisních místech, nikoliv vždy alespoň na jednom místě. Požadoval prokázat existenci servisní kapacity, nikoliv pouhou existenci samotných prostor. Vybraný dodavatel tuto část prokázal pouze nájemními smlouvami, které nedokazují servisní kapacitu umožňující provádět služby. Ani přesouvání zaměstnanců nenaplnuje požadavky zadavatele, neboť to by vedlo k tomu, že určitý počet servisních bodů by byl v daném okamžiku neobsazen a nedisponoval by žádnou servisní kapacitou. V době podání nabídky vybraný dodavatel disponoval pouze dvěma servisními body, přičemž v průběhu řízení dodavatel jeden servisní bod prodal. Nedisponuje tedy požadovanou servisní kapacitou.
8. Žalovaný též nepřihlédl k dodatečným tvrzením žalobce uplatněným ve vyjádření k podkladům rozhodnutí. Vyjádření se týkala zpochybnění podkladů pro vydání

rozhodnutí ve smyslu § 251 odst. 5 ZZVZ, konkrétně dokladů, které vybraný dodavatel poskytl zadavateli k objasnění splnění sporné části kvalifikace a ke kterým získal žalobce přístup až na základě možnosti nahlédnout do spisu. Žalobce je přesvědčen, že dle § 251 odst. 4 ZZVZ a § 82 odst. 4 správního řádu, se obdobná výjimka musí vztahovat na nové skutečnosti, které nemohl účastník řízení uplatnit v zákonné lhůtě, protože se o nich dozvěděl po jejím uplynutí. Odmítnutí těchto argumentů činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným a nezákonným.

9. Žalobce navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí žalovaného.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě připomněl, že případné nejasnosti v zadávacích podmínkách nemohou být vykládány v neprospěch dodavatele. Přijetí žalobcova výkladu by přitom k takové situaci vedlo, neboť by došlo k omezení okruhu dodavatelů, kteří podle výkladu zadavatele splnili kvalifikační podmínky.
11. Zadávací podmínku obsaženou v bodě 3.3 a) zadávací dokumentace nelze vykládat pouze tak, že školení ohledně dodržení technologií a norem daných výrobcem musí provést toliko výrobce a že jiná osoba nedává záruku, že je znalá těchto technologií a norem. Z jazykové podoby zadávací podmínky ani z jejího vysvětlení nevyplývá, že se jedná o jediný výklad. V takovém případě je nutno podle § 36 odst. 3 ZZVZ přijmout výklad mírnější, tedy že školení může provést i jiná osoba než výrobce. Ostatně druhý způsob interpretace by korespondoval s trendem eliminace kontroly výrobců nad servisem jejich vozidel, jak plyne z nařízení Komise Evropské unie č. 461/2010. Pokud zadavatel tento mírnější výklad akceptoval i ve svém rozhodnutí o námitkách, jedná se o podpůrný argument, že i následný výklad koresponduje s původním zněním zadávací podmínky.
12. Žalobce chápe výklad zadavatele nesprávně jako výklad ve svůj neprospěch proto, že se nestal vybraným dodavatelem. Nicméně dodavatelé, kteří vyhovují požadavkům dle výkladu žalobce, splňují i požadavky dle výkladu zadavatele. Pokud žalobce namítal, že dle § 98 ZZVZ zadavatel nebyl oprávněn ke změně zadávací dokumentace, žalovaný je přesvědčen, že k žádné změně nedošlo. Rozvedení výkladu zadavatelem v rozhodnutí o námitkách nelze považovat za změnu zadávací dokumentace.
13. Námitka, dle které žalovaný připustil, aby dodavatel prokázal část požadované kvalifikace až v době plnění smlouvy, je zobecnující a vytrhává závěry žalovaného z kontextu celé věci. Žalovaný totiž reagoval na výtku žalobce, že dodavatel neprokázal splnění kvalifikace podle 3.3 písm. c) zadávací dokumentace, tedy požadavek na přístup k informacím poskytovaným výrobcem vozidel. Přístup je přitom poskytován bez omezení všem dodavatelům daných služeb, kteří si o něj požádají a uhradí příslušný poplatek. Dotčenou podmínku zadavatel stanovil s odkazem na § 79 odst. 2 písm. j) ZZVZ, dle kterého k prokázání kritérií technické kvalifikace zadavatel může požadovat přehled nástrojů a pomůcek, provozních nebo technických zařízení, které bude mít dodavatel při plnění veřejné zakázky k dispozici. To znamená, že požadované pomůcky (přístup do databáze) musí mít dodavatel k dispozici až při plnění veřejné zakázky.
14. Žalovaný setrval na závěrech, že požadavek technické kvalifikace je třeba vykládat jako dva požadavky – jednak na kapacitu umožňující provádět službu, jednak na možnost provádět tuto službu v určitém množství servisních bodů. Žalobce přitom neprokázal, že by vybraný

dodavatel požadovanou kapacitou nedisponoval a že by ji nebyl schopen promítnout do jednotlivých servisních bodů. Zadavatel vymezil požadavek obecně jako schopnost provádět služby v jednotlivých servisních bodech a nijak tento bod nekvantifikoval. Námitku, že vybraný dodavatel prodal jeden ze servisních bodů, žalovaný vypořádal v bodě 158 prvostupňového rozhodnutí. Dle náhledu do katastru nemovitostí ke dni 10. 10. 2023 je vlastníkem servisního bodu vybraný dodavatel.

15. Žalovaný upozornil, že podle napadeného rozhodnutí i pokud by bylo přihlédnuto k žalobcem tvrzeným skutečnostem, které tvrdil v rámci vyjádření k podkladům pro rozhodnutí, nezměnilo by to nic na závěrech uvedených ve správních rozhodnutích. Navrhl, aby soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci

16. Žaloba byla podána včas [§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
17. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí předsedy žalovaného, jakož i rozhodnutí žalovaného včetně řízení předcházející jejich vydání, a bez nařízení jednání (v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.) shledal, že žaloba **není důvodná**.
18. Ministerstvo obrany České republiky jako veřejný zadavatel podle § 4 odst. 1 písm. a) ZZVZ zahájilo dne 24. 6. 2022 užší řízení na veřejnou zakázku „*Toyota Hilux – komplexní zabezpečení AOT*“, jejímž předmětem je poskytnutí servisních činností, a to provádění defektace, běžných oprav, dodávek náhradních dílů, technické údržby, zvláštních druhů údržby, poskytnutí školení dílenských specialistů, přístupu k elektronickým servisním knížkám výrobce, technologickým postupům, normativům práce a elektronickým ceníkům na vozidlech TOYOTA HILUX 2,4 D 4 x 4 dodávaných do Armády České republiky od roku výroby 2020 na základě již uzavřené rámcové dohody č. 201060336. Po provedení hodnocení nabídek rozhodl zadavatel o výběru dodavatele - DAJBYCH plus.
19. Žalobce jako uchazeč o zakázku podal námitky proti postupu zadavatele při výběru nejvhodnější nabídky adresované zadavateli, neboť nesouhlasil s výběrem dodavatele. Jako jeden z důvodů uvedl, že vybraný dodavatel nesplnil kritéria technické kvalifikace stanovené zadavatelem podle § 79 ZZVZ. Zadavatel na základě žalobcových námitek zaslal vybranému dodavateli výzvu podle § 39 odst. 5 ve spojení s § 46 odst. 1 ZZVZ v rámci ověření věrohodnosti poskytnutých podkladů a vyzval vybraného dodavatele k objasnění splnění technické kvalifikace. Na výzvu vybraný dodavatel reagoval v odpovědi ze dne 14. 11. 2022, ve které uvedl, že v souladu s evropskou legislativou mají všichni dodavatelé působící na trhu v oblasti poskytování servisních prací a oprav možnost přístupu k náhradním dílům, vybavení a technické dokumentaci vozidel. Dále sdělil, že podmínky technické kvalifikace splnil, neboť má zajištěn přístup do portálu výrobce vozidel (TechDoc), který obsahuje veškeré technické informace. K tomu přiložil printscreeny a záznamy ze školení. Zadavatel námitky odmítl a zdůraznil, že ze zadávacích podmínek je zcela zřejmé, že zadavatel umožnil v zadávacím řízení účast jak dodavatelům autorizovaným, tak neautorizovaným. Upozornil na skutečnost, že opačný výklad by vedl k diskriminačním důsledkům a dospěl k závěru, že mu nevznikly žádné pochybnosti o splnění kvalifikačních předpokladů. Následně ani správní orgány v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele nepřisvědčily námitkám žalobce.

20. Podstatou sporu je v nyní posuzované věci otázka, zda vybraný dodavatel splnil technické kvalifikační předpoklady ve smyslu bodu 3.3 písm. a) a b), resp. také písm. c) zadávací dokumentace. Pro posouzení této otázky, je zásadní, jaká kritéria a způsob jejich prokázání zadavatel stanovil v zadávacích podmínkách. Předmětem dílčích plnění mělo být dle zadávací dokumentace poskytnutí služby spočívající v provedení „a) defektace techniky (dále jen „defektace“); b) běžné opravy vozidel (dále jen „BO“); c) technické údržby (dále jen „TÚ“); d) zvláštní druhy údržby (dále jen „ZDU“); e) školení dílenských specialistů (dále jen „ŠDS“); f) dodání nových originálních náhradních dílů (dále jen „ND“), včetně speciálních ND vojenského charakteru; g) zabezpečení přístupu k elektronickým servisním knížkám TESBook, technologickým postupům, normativům práce a elektronickým ceníkům pro nejméně 3 osoby“. Zadavatel požadoval po účastnících zadávacího řízení splnění kritérií technické kvalifikace, které podle § 79 ZZVZ stanovil v zadávací dokumentaci a učinil je předpokladem zaslání výzvy k podání nabídek. Podrobně jsou pravidla ohledně prokazování technické kvalifikace rozvedena na str. 3 zadávací dokumentace.
21. Soud se nejprve zabýval první námitkou žalobce týkající se bodu 3.3 písm. a) zadávací dokumentace, v němž zadavatel stanovil podmínku odborné způsobilosti a vzdělání. Konkrétně zněla podmínka podle písm. a) následovně:
- „Dodavatel prokazuje splnění technické kvalifikace:*
- a. podle § 79 odst. 2 písm. d) zákona osvědčením o vzdělání a odborné kvalifikaci vztahující se k požadovaným službám, a to jak ve vztahu k fyzickým osobám, které mohou služby poskytovat, tak ve vztahu k jejich vedoucím pracovníkům. Dodavatel splňuje, toto kritérium technické kvalifikace předložením certifikátů pověřených organizací výrobce vozidel Toyota dle metodiky zpracované výrobcem vozidel Toyota, nebo pokud z popisu doloženého čestného prohlášení bude zřejmé, že dodavatel disponuje zaměstnanci poskytující službu, splňují podmínky odborné způsobilosti a jsou proškoleni z hlediska dodržení technologií a norem daných výrobcem techniky.*
- “
22. Vybraný dodavatel předmětnou kvalifikaci prokazoval čestným prohlášením, ve kterém tvrdil, že disponuje zaměstnanci, kteří splňují podmínky odborné způsobilosti pro poskytování zadavatelem požadovaných služeb a jsou proškoleni z hlediska dodržení technologií a norem daných výrobcem techniky – Toyota Motor Company (viz dokument s názvem „Čestné prohlášení k prokázání splnění technické kvalifikace“). Vybraný dodavatel v čestném prohlášení dále sdělil, že zaměstnanci jeho poddodavatele mají odbornou kvalifikaci k plnění veřejné zakázky, včetně proškolení dle technologických postupů oprav vozidel značky Toyota, a mají zkušenosti s opravami vozidel Toyota. Po podání námitek proti výběru dodavatele ze strany žalobce vyzval zadavatel vybraného dodavatele k přesnějšímu doložení skutečností, že disponuje zaměstnanci, kteří jsou proškoleni z hlediska dodržení technologií a norem daných výrobcem techniky, jakož i diagnostickými, montážními, servisními pomůckami a technickými informacemi k provádění požadovaných oprav a údržby. Na výzvu zaslal vybraný dodavatel písemnosti, na nichž je vyobrazena prezenční listina ze série školení provedených interně samotným dodavatelem, nikoliv výrobcem vozidla. Dále předložil printscreeny zobrazující náhled přístupu do online účtu uživatele na webových stránkách výrobce vozidel, náhled do katalogu náhradních dílů a přehledu informací o opravách a servisu vozidel.
23. Žalobce namítal, že školení zaměstnanců neprovedla osoba znalá norem techniky daných výrobcem, a proto vybraný dodavatel nesplnil podmínku podle bodu 3.3 písm. a) zadávací

dokumentace. V námitkách proti výběru dodavatele ze dne 24. 11. 2022 žalobce uváděl, že vybraný dodavatel žádným způsobem neoslovil výrobce vozidel ani jej nepožádal o proškolení zaměstnanců či o poskytnutí technických informací (viz dokument s názvem „Toyota Hilux – komplexní zabezpečení AOT námitka proti výběru dodavatele“, č. j. 221124-063/263). V návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 16. 12. 2022 žalobce rovněž uvedl, že zadavatel sice neurčil povinného poskytovatele školení, avšak trvá na tom, že předmětem školení musí být normy dané výrobcem techniky. Tyto normy nejsou veřejně dostupné, proto je jasné, že školení musí provést buď samotný výrobce techniky nebo lokální zastoupení společnosti Toyota.

24. V první řadě je třeba pomocí interpretace zadávací dokumentace zjistit, jaká kritéria zadavatel požadoval splnit. Podle soudu zadavatel jednoznačně vymezil dva způsoby, jak technickou kvalifikaci podle bodu 3.3 písm. a) zadávací dokumentace prokázat – buď certifikátem od autorizované osoby (servisu), nebo čestným prohlášením, že jeho zaměstnanci byli náležitě proškoleni podle norem výrobce. Ze shora citovaného textu neplyne ve vztahu k druhé alternativě požadavek na konkrétní osobu, která musí školení poskytnout, tedy že by se muselo jednat o samotného výrobce či jeho lokální zastoupení. Musí se jednat o osobu, která technické normy dané výrobcem zná. Takovou osobou pak může být i zaměstnanec dodavatele. Pokud je vybraný dodavatel neautorizovaný opravárenský servis, nebude mít zpravidla přístup ke školením poskytovaným přímo společnostmi, která zastupuje výrobce vozidel v České republice. Vzhledem ke stanoveným podmínkám však postačuje, že jsou zaměstnanci proškoleni tak, aby byli znalí z hlediska dodržení technologií a norem daných výrobcem techniky. Vybraný dodavatel přitom sdělil, že k potřebným informacím má přístup přes online platformu výrobce vozidel.
25. Žalobce pouze opakuje, že potřebné školení může poskytnout jen výrobce či tzv. autorizovaný servis. Nezpochybňuje konkrétně odborné znalosti osob, které u vybraného dodavatele školení prováděly, či osob, které měly být proškoleny (pouze obecně konstatuje, že se neprokázalo, že školení prováděla osoba znalá příslušných norem). Jak bylo již uvedeno, zadavatel v zadávací dokumentaci výslovně stanovil (kromě školení aprobovaného výrobcem) alternativně také možnost prokázat kvalifikaci čestným prohlášením, podle kterého jsou zaměstnanci dodavatele proškoleni z hlediska dodržení technologií a norem daných výrobcem techniky. Výklad žalobce tuto alternativu zcela popírá a zužuje možnost doložit kvalifikaci pouze na školení poskytnuté certifikovanými osobami. Soud se proto ztotožnil s výkladem zadavatele a správních orgánů, podle kterého není vyloučeno, aby dodavatel proškolil své zaměstnance prostřednictvím online dostupných informací interně provedeným školením, a tím splnil požadavek zakotvený v bodě 3.3 písm. a) zadávací dokumentace.
26. Shora uvedené nezpochybňuje ani žalobcův odkaz na vysvětlení č. 3, ve kterém zadavatel odpovídal na dotaz žalobce ohledně úrovně proškolení dílenských specialistů Armády České republiky, které v rámci dílčího plnění zakázky bude dodavatel zajišťovat. Zadavatel v odpovědi konkrétně sdělil, že „*požaduje zabezpečit školení u školicího střediska, tj. výrobce vozidel Toyota, který jej pak musí všem účastníkům zadávacího řízení o tuto VZ v souladu s legislativou EU poskytnout. [...]*“. Žalobce interpretoval toto vyjádření tak, že školení dílenských specialistů požaduje zadavatel provést u školicího centra výrobce vozidel, a tudíž je tato úroveň nutná i u samotného vybraného dodavatele při školení jeho zaměstnanců v souvislosti s kvalifikačním předpokladem podle bodu 3.3 písm. a) zadávací dokumentace. Žalobce však pomíjí, že se zadavatel tímto vyjadřoval k návrhu rámcové dohody, v němž

požaduje proškolení dílenské specialisty Armády České republiky, nikoliv k technické kvalifikaci dodavatele. V další části odpovědi pak zadavatel výslovně citoval znění bodu 3.3 písm. a) zadávací dokumentace, podle kterého může dodavatel prokázat kvalifikaci také předložením čestného prohlášení, dle kterého disponuje odborně způsobilými zaměstnanci proškolenými z hlediska technologií a norem daných výrobcem techniky. Odkázal tedy na alternativu, podle které je dostačující také školení provedené interně samotným dodavatelem.

27. Pokud zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl, že od počátku umožnil účast v zadávacím řízení i neautorizovaným servisům, které přístup k oficiálnímu školení výrobce vozidel nemají, nejde o nepřípustnou změnu zadávacích podmínek podle § 99 ZZVZ, ale o vysvětlení důvodů, které ho vedly ke stanovení konkrétních zadávacích podmínek. Je logické, že z deklarovaných důvodů zadavatel umožnil dodavatelům prokazovat kvalifikaci čestným prohlášením o proškolených zaměstnancích, nikoliv pouze prostřednictvím certifikátů vystavených výrobcem vozidel či jeho lokálním zastoupením.
28. Jak soud již uvedl, zmíněná alternativa vyplývá již z textu zadávací dokumentace. V konečném důsledku i cíl dané technické podmínky odbornosti spočívá v řádném splnění předmětu zakázky, tedy aby vybraný dodavatel byl schopen plnit požadované služby. Vzhledem k tomu, že zadávací podmínky výslovně nepřikazují, aby byl dodavatel vyškolen přímo u výrobce vozidel, je nutno akceptovat, že proškolení zaměstnance dodavatele je možné i samotným dodavatelem, který má zajištěn přístup k informacím od výrobce vozidel. Žalovaný pak v řízení zjišťoval, jak dotčenou podmínku vykládají účastníci zadávacího řízení a zadavatel. Kromě navrhovatele všichni shodně uvedli, že školitelem může být podle zadávací dokumentace také sám dodavatel v rámci interních plánovaných školení. Nelze proto souhlasit, že z textu zadávací dokumentace nelze jednoznačně seznat, jakým způsobem mohli účastníci doložit splnění technických kvalifikačních předpokladů. Žalobcův výklad předseda žalovaného správně odmítl. Jakkoliv je povinností zadavatele vymezit dostatečně předmět veřejné zakázky a jasně stanovit zadávací podmínky, je třeba přistupovat k obsahu zadávací dokumentace s určitou mírou racionality a touto optikou jej i vykládat. S ohledem na vše shora uvedené žalobcův výklad zadávací podmínky podle bodu 3.3 písm. a) zadávací dokumentace neobstojí.
29. V tomto kontextu jsou závěry správních orgánů také v souladu se zásadou obsaženou v § 36 ZZVZ. I pokud by nebylo znění zadávacích podmínek (požadavků na technické kvalifikační předpoklady) jednoznačné, musí být upřednostněn takový výklad, který umožňuje účast co nejširšímu okruhu účastníků při respektování oprávněného zájmu zadavatele na zajištění plnění veřejné zakázky k tomu přiměřeně schopným dodavatelem, a to v souladu se smyslem a účelem zadávacího řízení tak, aby porozumění bylo v možnostech dodavatelů (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2022, č. j. 4 As 165/2022-29, který se týkal rovněž výkladu požadavků na kvalifikační předpoklady). Jak ostatně uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 8. 2022, č. j. 6 As 242/2020-47, „*zvolil-li zadavatel do zadávací dokumentace neurčitý pojem „stavba obdobného charakteru“, přičemž k jeho výkladu neposkytl dostatečné vodítko (tím v nynější věci nebyla ani uveřejněná projektová dokumentace, jak soud vysvětlil výše), je s ohledem na pravidlo vymezené v 36 odst. 3 ZZVZ, povinen zvolit takový výklad zadávacích podmínek, který umožní účast v zadávacím řízení co nejširšímu okruhu uchazečů o veřejnou zakázku.*“ Žalobce nemá pravdu, že jeho výklad není restriktivní, neboť ten by jako jediný vedl k vyloučení přihlášených účastníků pro nesplnění technické kvalifikace (neautorizovaných servisů).

30. Soud nesdílí názor žalobce, že předseda žalovaného v napadeném rozhodnutí nezákonně v rozporu s § 39 ZZVZ připustil, aby vybraný dodavatel prokázal splnění požadované kvalifikace až v době plnění smlouvy (tedy že postačí, aby měl zadavatelem požadované zaměstnance, informace a prostředky k dispozici až po podpisu smlouvy). Předseda žalovaného s ohledem na námitky, že není zřejmé, zda měl vybraný dodavatel skutečně přístup do databáze výrobce vozidel již v době podání nabídky, upozornil, že požadavek stanovený v bodě 3.3 písm. c) zadávací dokumentace vychází z ustanovení § 79 odst. 2 písm. j) ZZVZ, podle kterého může zadavatel požadovat přehled nástrojů, pomůcek provozních nebo technických zařízení, které bude mít dodavatel k dispozici až při plnění veřejné zakázky. V rámci posouzení splnění kvalifikačních předpokladů totiž podle povahy prokazovaných skutečností postačí věrohodně doložit budoucí závazek o zajištění určitých nástrojů atd. v době plnění zakázky. To však neznamená, že by tyto skutečnosti zadavatel v rozporu s § 39 ZZVZ neposuzoval již v průběhu zadávacího řízení. Vždy však bude rozhodné, o jakou podmínku se jedná. Z logiky věci nemůže nastat situace namítaná žalobcem, tedy že by měl dodavatel doložit uskutečnění určité zakázky, ale stačilo by, že takovou zakázku bude plnit teprve v budoucnu. Jde totiž o podmínku, která ověřuje minulé zkušenosti dodavatele, nikoliv jeho technické zajištění v době plnění zakázky. Argumentace žalobce je proto nepřijatelná.
31. V nyní projednávaném případě zadavatel vybral dodavatele, který podmínky stanovené v zadávací dokumentaci splnil zadavatelem požadovaným způsobem, neboť v čestném prohlášení uvedl, že jeho zaměstnanci a zaměstnanci poddodavatele DAJBYCH s.r.o. disponují nejen odborným vzděláním v oboru, včetně proškolení dle technologických postupů oprav vozidel Toyota, ale i mnohaletými zkušenostmi s opravami vozidel Toyota, včetně modelu Hilux. Čestná prohlášení doplňují též podklady, které dodavatel zaslal v reakci na výzvu podle § 39 odst. 5 ve spojení s § 46 odst. 1 ZZVZ. V nich předložil seznam proškolených zaměstnanců a printscreeny dokazující přístup do online platformy výrobce vozidel a printscreeny, které zobrazují přístup do online opravárenské příručky. Zadavatel v okamžiku rozhodnutí o výběru dodavatele, resp. odeslání oznámení o výběru dodavatele, proto logicky neměl pochybnosti, zda vybraný dodavatel splňuje technickou kvalifikaci. Nezákonné by tudíž naopak bylo jeho vyloučení ze zadávacího řízení.
32. I pokud by však zpoplatněná verze nebyla vybranému dodavateli přístupná v době podání nabídky, lze akceptovat, že si přístup zajistí v době plnění zakázky. Správní orgány v návaznosti na údajné pochybnosti o splnění technické kvalifikace trefně upozornily, že i neautorizované servisy mají přístup k technickým informacím dle legislativy Evropské unie, a proto z logiky věci není potřeba blíže prokazovat, že tento přístup bude v budoucnu zajištěn. Přístup do placené verze lze získat pouhým uhrazením poplatku. To žalobce nijak konkrétně nezpochybnil. Pouze obecně namítá, že příslušná unijní úprava umožňuje výrobcí vozidel podmínit přístup k informacím splněním kvalitativních požadavků či uhrazením finančních prostředků. Podle správních orgánů výrobce vozidel Toyota umožňuje přístup do databáze po uhrazení poplatku, a proto vybranému dodavateli objektivně nic nebrání, aby měl v době plnění zakázky přístup do databáze. S tím žalobce nijak nepolemizuje. Kromě toho vybraný dodavatel dokládal, že měl přístup do databáze již dříve. S ohledem na shora uvedené však nebyly relevantní poukazy žalobce na to, že není jednoznačně zřejmé, zda má přístup k dispozici vybraný dodavatel či jeho poddodavatel, kteří měli v době podání nabídky totožného jednatele a přístup do databáze zněl na jeho jméno. Tyto výtky pak zjevně ani nevylučují, že informace takto získané byly užity v rámci interního školení zaměstnanců.

33. Soud nepřisvědčil ani námitkám, podle kterých vybraný dodavatel nesplnil technické kvalifikační předpoklady týkající se počtu a kvality servisních bodů. Zadavatel umožnil dodavatelům prokázat tuto podmínku formou čestného prohlášení, z něhož bude zřejmé, že dodavatel disponuje „*opravárenskou a servisní kapacitou umožňující provádět službu na min. 4 servisních bodech umístěných na území ČR*“, přičemž požadavkem zadavatele navíc bylo, aby se jedno z míst nacházelo na Moravě a jedno na území Čech. Žalobce namítal, že předložení popisu jednotlivých provozoven vybraného dodavatele nestačí, neboť skutečnost, že vybraný dodavatel disponuje prostory ještě neznamená, že je schopen požadované služby provádět. Žalobce však opět klade na vybraného dodavatele nároky, které zadávací dokumentace nepožaduje. Splnění technického předpokladu podle bodu 3.3 písm. b) zadávací dokumentace má pouze zajistit, že dodavatel bude schopen provádět služby na čtyřech místech. Plně vyhovuje zadávacím podmínkám, pokud dodavatel prokázal, že provozovnami na jednotlivých místech disponuje, přičemž není nutné, aby ve všech provozovnách byl provoz zajištěn vždy současně. Takový požadavek ze znění zadávací dokumentace nevyplývá a s ohledem na shora citované zásady výkladu zadávacích podmínek jej ani nelze vyvozovat nad rámec textu zadávací dokumentace.
34. Vybraný dodavatel přitom předložil seznam technického vybavení a adresy jednotlivých servisních bodů v čestném prohlášení a na základě výzvy doplnil, že je oprávněným uživatelem prostor servisních bodů Plzeň a Praha z titulu vlastnického práva a servisní body Český Dub a Kopřivnice je oprávněn užívat jako nájemník na základě nájemní smlouvy uzavřené se společností CDS holding s.r.o., a v případě prostor servisního bodu Kopřivnice na základě nájemní smlouvy uzavřené se společností TATRA DEFENCE VEHICLE a.s. Z čestného prohlášení tak nevyplývaly žádné pochybnosti o tom, že by servisní body nebyly dostatečné ke splnění požadavku zadavatele. Zadavatel navíc v rozhodnutí o námitkách vysvětlil, že členům hodnotící komise jsou servisní body uvedené v čestném prohlášení známy, neboť se na nich opakovaně uskutečňovaly servisní činnosti na různých druzích pozemní vojenské techniky (vojenských komerčních a terénních vozidlech). Nevznikly mu proto žádné pochybnosti o tom, že byly náležitě vybaveny. Stejně tak nevznikly žádné pochybnosti o vlastnictví servisního bodu v Plzni, neboť vlastnictví vybraného dodavatele správní orgány ověřily z katastru nemovitostí.
35. Poslední námitkou žalobce poukázal na skutečnost, že v rámci vyjádření k podkladům pro rozhodnutí předložil žalovanému dodatečná tvrzení, kterými zpochybňoval doklady předložené vybraným dodavatelem v rámci objasnění splnění kvalifikace. Žalobce v žalobě nijak nespecifikoval, k jakým jeho tvrzením nebylo přihlédnuto. Z prvostupňového rozhodnutí nicméně vyplývá, že jako nepřipustné označil žalovaný námitky obsažené v části III. a IV. vyjádření ze dne 28. 2. 2023. V části III. žalobce rozporoval přístup vybraného dodavatele k technickým informacím výrobce s tím, že z předložených printscreenů není zřejmá osoba disponující přístupem do databáze výrobce ani rozsah a délka předplatného, a že jsou tyto printscreeny z pozdějšího data, než byl poslední den pro podání nabídek. V části IV. pak žalobce tvrdil, že vybraný dodavatel a společnost DAJBÝCH s.r.o. již netvoří koncern, tedy vybraný dodavatel nemá k dispozici kapacity, které měl plnit prostřednictvím poddodavatele DAJBÝCH s.r.o., a dále že žalobce již nemá k dispozici servisní bod v Praze.
36. Nelze přisvědčit žalobci, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť správní orgány neposoudily náležitě otázku přípustnosti této argumentace dle § 251 odst. 5 ZZVZ. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí (odst. 153 až 159) podrobně vysvětlil, proč považuje námitky žalobce za nepřipustné ve smyslu citovaného ustanovení. Předseda žalovaného se

pak k těmto otázkám vyjadřoval v bodech 29 až 36 a 46 až 48 napadeného rozhodnutí. Žalobce vypořádání provedené správními orgány nijak konkrétně nezpochybňuje. Pouze konstatuje, že s doklady doloženými zadavateli na výzvu vybraným dodavatelem se mohl seznámit až při nahlédnutí do správního spisu, a proto jeho argumentace není nepřipustná. Jelikož v části IV. svého vyjádření odkazoval na informace zveřejněné na webových stránkách vybraného dodavatele, je zřejmé, že v žalobě zpochybňuje pouze přípustnost námitek obsažených v části III. téhož vyjádření (nijak nezpochybňuje závěry žalovaného, podle kterých ke změně majitele DAJBÝCH s.r.o. došlo ještě před podáním návrhu a podle katastru nemovitostí nedošlo k žádné změně ve vlastnictví nemovitostí; stejně tak tuto argumentaci nezpochybňoval ani v rozkladu).

37. S argumentací obsaženou v části III. vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí se správní orgány i přes shora uvedené vypořádaly. Otázkou přístupu do databáze výrobce vozidel se totiž zabývaly v souvislosti se splněním technických kvalifikačních předpokladů podle bodu 3.3 písm. a) zadávací dokumentace. Předseda žalovaného zdůraznil, že vybraný dodavatel jakožto neautorizovaný servis má přístup ke všem potřebným informacím podle legislativy Evropské unie. Přílehlavě upozornil, že tato námitka je pro posouzení rozhodných otázek irelevantní. Zadavatel totiž neměl pochybnosti, že vybraný dodavatel má přístup do databáze TechDoc a disponuje potřebnými servisními informacemi. Jak bylo již vysvětleno výše, pro splnění technické kvalifikace postačovalo předložení čestného prohlášení, přičemž tvrzení z něj vyplývající vybraný dodavatel doplnil podklady, které na výzvu předložil zadavateli. Z těchto podkladů (printscreenů) je zřejmé, že vybraný dodavatel přístup k servisním informacím měl, přičemž placená verze je pro neautorizované servisy přístupná neomezeně.
38. Stejně tak předseda žalovaného reagoval na datum pořízení předložených printscreenů, když v bodě 36 vysvětlil, že jejich pořízení až po datu pro podání nabídek je logické, neboť je vybraný dodavatel pořídil v reakci na výzvu zadavatele k objasnění nabídky. V bodě 36 napadeného rozhodnutí předseda žalovaného rovněž vypořádal pochybnosti žalobce o rozsahu přístupu do systému výrobce vozidel k okamžiku pořízení jednotlivých printscreenů. Soud se tedy neztotožnil s názorem žalobce, že by správní rozhodnutí byla v tomto ohledu nepřezkoumatelná.
39. Soud pro úplnost dodává, že neprováděl důkazy navržené žalobkyní, neboť se jednalo o listiny, které jsou součástí správního spisu, jímž se dokazování neprovádí.

V. Závěr a náklady řízení

40. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
41. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

42. O náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Krajský soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil a na náhradu jiných nákladů řízení právo nemají. Proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. srpna 2025

Zuzana Bystřická
předsedkyně senátu